

**Індивідуальне дослідне
завдання
на тему**

“Церква Сатани”

*Студентки 34 групи ФІМ
Федорової Анни Олександрівни*

Зміст

Вступ

1. Загальна характеристика церкви
2. Історія виникнення
3. Політика церкви Сатани
4. Членство
5. Припинення членства

Висновок

Список використаної літератури

Вступ

Єдиної назви по відношенню до різноманітних релігійних угруповань та рухів, які прагнуть визначити себе як самостійне й неповторне явище, поки що не вироблено. Зазвичай до них застосовують такі визначення, як: «нові культу», «новітні культу», «нетрадиційні релігії», до деяких – «тоталітарні секти», «деструктивні культу», «псевдорелігійні утворення». Для них характерні масштабні темпи зростання. Існує певне угруповання таких новітніх релігійних течій прибічниками яких поклоняються певній демоністичній істоті: Сатані (Дияволу, Люциферу), Асмодею тощо. До них належать: Церква Сатани, Срібна зірка, Телемське братство, Орден східного храму, Школа вивчення світла, Церква останнього суду, Монастир семи променів та інші.

Загальна характеристика церкви

Церква Сатани (англ. The Church of Satan) — перша офіційно зареєстрована організація, яка заявила про сатанізм в якості своєї ідеології, при цьому під сатанізмом розуміється не «класичне» поклоніння дияволу, а свобода від християнських догм. На даний момент серед сатаністських організацій Церква Сатани володіє найрозвинутішою та найсильнішою інтернаціональною структурою.

Загальна характеристика церкви

Люди, які наслідують систему цінностей, прийнятих Церквою Сатани, зветься сатаністами. Відповідно до офіційної позиції Церкви Сатани, аби бути сатаністом, не є обов'язковим бути членом даної організації, — тобто необхідно лише мати відповідний світогляд. При цьому Сатана сприймається не як якесь божество, якому необхідно поклонятися, а як позитивний символ життя, плотського життя та зміни.

В Церкві Сатани нема елементів дияволопоклонства — подібні дії (в тому числі, віра в дуалістичний християнський світогляд стосовно протистояння «Бог проти Диявола» й вибір сторони Принця Темряви) відносяться до суто християнських єресей. Сатаністи не вірять в надприродне — ані в Бога, ані в Диявола.

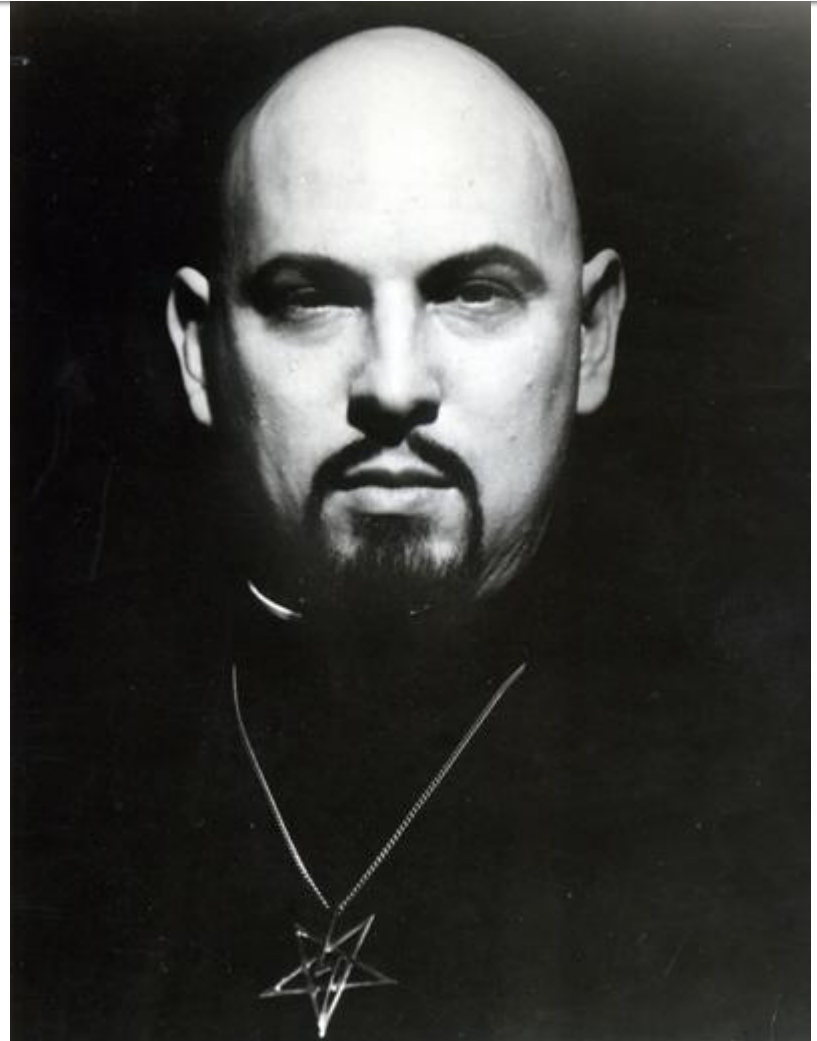
Загальна характеристика церкви

Офіційним символом Церкви Сатани є *печатка Бафомета*.

Історія виникнення

Церква Сатани була заснована у Вальпургієву ніч (30 квітня) 1966 року в Сан-Франциско Антоном Шандором ЛаВеєм, автором «Біблії Сатани» (1969). 1966 був названий ним першим роком сатанинської епохи. ЛаВей був верховним жерцем Церкви Сатани до своєї смерті (1966–1997).

Історія виникнення

1 листопада 1967 року Антон ЛаВей провів церемонію відкритого сатанинського весілля радикального журналіста Джона Реймонда та Джудіт Кейс, чим привернув до Церкви Сатани значну увагу зі сторони засобів масової інформації. Фотографом на церемонії був, працювавший в «San Francisco Chronicle», Джо Розенталь, автор знакової фотографії підняття прапора американськими військами на горі Сурібаті під час Другої світової війни. Фотографії сатанинського весілля було надруковано в декількох авторитетних виданнях.

Історія виникнення

Історія виникнення

В травні того ж року відбувається церемонія «сатанинського хрещення» трилітньої доньки ЛаВея Зіни Галатеї. Журналісти, які прибули задовго до церемонії, були зачаровані янгельською посмішкою дівчинки, якій належало бути посвяченою дияволіві. «Сатанинське хрещення» було побудовано таким чином, аби надати задоволення дитині.

Історія виникнення

Церква Сатани згадувалася в багатьох книгах, журналах та газетах у 1960-тих та 1970-тих. Також в 1970 вийшов повнометражний документальний фільм «Satanis». Антон ЛаВей грав у фільмі Кеннета Енгера «Invocation of my Demon Brother», був технічним консультантом для фільму «Диявольський дощ» («The Devil's Rain»), в якому знімалися Ернест Боргнайн, Вільям Шатнер та (вперше) Джон Траволта. Стверджувалось також, що ЛаВей неофіційно грав роль диявола в фільмі «Дитина Розмарі» («Rosemary's Baby»), але пізніше це твердження було спростовано. Церква Сатани також фігурувала в фільмі Луїджі Скатіні «Angeli Blanca, Angeli Negra» (в американському кінопрокаті відомий як «Witchcraft '70»).

Історія виникнення

В 1997 році після смерті Антона Шандора ЛаВея головою Церкви Сатани стала Бланш Бартон, його громадянська дружина. Хоча й по сьогодні Бартон бере участь в діяльності Церкви Сатани, 2001 року вона поступилась своєю посадою Пітеру Гілмору та Пеггі Надраміа, які сьогодні є верховними жерцем та жрицею даної організації та видають «The Black Flame» — офіційний журнал Церкви Сатани. Центральний офіс Церкви Сатани також було переміщено з Сан-Франціско до Нью-Йорку, де вони проживають.

Історія виникнення

Пітер Гілмор та Пеггі Надраміа – верховні жреці
Церкви Сатани

Політика Церкви Сатани

Церква Сатани не користується правом релігійних організацій на звільнення від податків.

Наслідуючи «Програму Пентагонального Ревізіонізму», Церква Сатани веде активну роботу над тим, аби в США було введено обкладення податками всіх церков, а також було офіційно прийнято соціальний принцип «відповідальності задля відповідальних».

Політика Церкви Сатани

Аби стати членом організації, індивід повинен досягти повноліття за законами тої держави, в якій він живе. Єдиний виняток робиться для дітей членів Церкви Сатани, які демонструють розуміння сатанинських філософії та практик та демонструють бажання приєднатися. Їх участь лишається обмеженою, поки вони не досягнуть повноліття (для більшості країн — 18 років). Відповідно до політики організації, всім її членам рекомендовано дотримуватися законів їх країни та муніципалітету. Церква Сатани невідкладно припиняє членство тих індивідів, які беруть участь в нелегальній діяльності.

Членство

В Церкві Сатани членство розподіляється на два види: просто «зареєстровані учасники» та «активні члени». Зареєстровані учасники — просто люди, які, заплативши вступний внесок (200\$), отримали червону картку, яка свідчить про членство в Церкві Сатани. В подальшому ніяких внесків платити не треба. Аби стати активним членом, індивідууму необхідно брати участь в діяльності Церкви Сатани та її членів в його регіоні.

Членство

Активне членство розподіляється на п'ять ступенів:

- Перший ступінь — **Satanist**
- Другий ступінь — **Warlock/Witch**
- Третій ступінь — **Priest/Priestess**
- Четвертий ступінь — **Magister/Magistra**
 - П'ятий ступінь — **Magus/Maga**

Членство

Для того, аби стати активним членом Церкви Сатани, необхідно подати заяву, яка буде розглянута організацією.

У випадку, якщо заяву не відхилено, учасник стає активним членом першого ступеня. Але не можна подавати заяви на наступні ступені, а вимоги до кожного ступеня тримаються в таємниці; просування на вищий ступінь відбувається лише за запрошенням.

Члени Церкви Сатани, починаючи з третього ступеню й закінчуючи п'ятим, володіють правом носити титул «Reverend» («преподобний» або «преподобна»).

Припинення членства

Члени Церкви Сатани можуть в будь-який момент припинити членство в даній організації. Для цього їм необхідно надіслати написаний від руки, підписаний та датований лист, в якому має бути зазначено «I hereby resign my membership in the Church of Satan» («Я, нижчепідписаний, відмовляюсь від членства в Церкві Сатани»), разом зі своєю карткою члена в центральний адміністративний офіс, після чого їх членство буде анульовано.

Також керівний орган Церкви Сатани, який складається з верховного жерця, верховної жриці та Ради дев'яти, залишає за собою право відмінити членство індивіда в Церкві Сатани, якщо той продемонстрував постійність в порушенні принципів, описаних в «Біблії Сатани», злочинстві та спекуляціях довкола сатанізму.

Висновок

Церква Сатани – одна з найрозвиненіших організацій, яка володіє найрозвинутішою та найсильнішою інтернаціональною структурою. Оскільки вона зареєстрована офіційно, ми можемо бачити, що навіть таке дивне (страшне) вірування має місце бути. Церква Сатани визнає деяких активних членів в якості агентів, які володіють правом представляти Церкву Сатани й пояснювати сатанинську філософію ЗМІ та іншим зацікавленим сторонам. Вона існує повністю на офіційній основі та з кожним роком збільшує кількість своїх прибічників, що, в певній мірі, зумовлено сліпим слідуванням жерцям організації та, можливо, простою дезінформованістю молоді.

Список використаної літератури

1. Бартон, Бланш. Тайная жизнь сатаниста: Авторизованная биография Антона ЛаВея. — М. : Ультра. Культура, 2006. — ISBN 5-9681-0081-8.
2. Глоба, Павел. Тайна лунного дня: Сатанизм в авестийских традициях. — М. : Астра. Известия, 2007.
3. Уважаемый Сатана! // Культура времён Апокалипсиса / Под ред. А. Парфрея. — Екатеринбург : Ультра. Культура, 2005. — ISBN 5-9681-0022-2. — Підбірка кореспонденції, отриманої Церквою Сатани в 1982 році.
4. *ЛаВей А. Ш.* Записная книжка дьявола. — М. : Unholy Words, Inc. (РЦС), 1996.
5. *ЛаВей А. Ш.* Сатанинские ритуалы. — М. : Unholy Words, Inc. (РЦС), 1997.